

BUTLLETÍ

(E. R. de C.)

Mèxic, D. F. Rosales, 26

15 d'Octubre de 1952

Núm. 2

ANIVERSARI

LLUIS COMPANYS.

PRESIDENT

DE CATALUNYA

S'ha dit que Castella fa els seus homes i després els desfà. A nosaltres, catalans, ens els dona fets, aureolats amb la llum de l'immortalitat que confereix el sacrifici.

Quan els menestrals, estudiants i macips de Barcelona caigueren en les muralles defensant la Pàtria de l'escomesa dels castellans i francesos de Felip V, ens regalaren a Moragues, Villarroel i al Conseller en Cap, Rafael de Casanova, per a què la seva gesta heroica, al ressonar en el cor de les generacions catalanes, mantingués viu el sentiment de pàtria i del dret a la revolta.

Quan la joventut de Catalunya, en tots els fronts d'Espanya i en la reraguarda, ha caigut per dotzenes de milers lluitant contra la reacció teocràtica i militar sublevada, ens calia un nom per a recordar-los a tots. Franco ens l'ha regalat.

En política hi ha quelcom pitjor que els crims. Són els errors greus. Al violar les fronteres i el dret natural d'asil per a assassinar al Duc d'Enghien, Napoleó no sols va cometre un crim inútil. Cavà la fossa de França i la seva a Santa Elena.

Si els botxins falangistes no haguessin violat el dret d'asil, que és de llei natural, i no s'emporten a Lluís Companys, tal vegada a hores d'ara aniria per les taules dels cafès el seu nom, tan discutit com qualsevol altre.

En canvi, amb la bestiesa falangista, quin destí més ben complert! Se l'endugueren a les seves caveres per a donar-li torment. L'havien de torturar només per a satisfer la crueltat ancestral d'una nissaga que ha deixat a Bèlgica el nom del Duc d'Alba per a designar els norais on s'amarren els vaixells. La crueltat que, amb el mantell de l'Inquisició, ha fet sospitos el nom d'espanyol per tots els pobles d'Europa, d'Amèrica i Oceania. Que ha creat la llegenda negra, que rebutgen, sense comprendre que amb les seves execucions constants encara l'afirmen, avui, ara.

L'afusellament de Companys, en el moment gloriós del sol ixent, tocant amb els peus nusos, llatzerats, la terra mare, amb un somriure als llavis i els braços estesos, pro-

nunciant unes paraules de perdó i llançant la darrera llambregada a l'horitzó, per a vesllumar el sol de la llibertat de Catalunya, és l'imatge més bella que ens ha deixat la tragèdia d'una guerra de traïdors.

En la persona del President de la Generalitat, era l'ànima de Catalunya que volien afusellar, per enterrar-la. ¡Malaurets! No saben que una Pàtria no pot morir assassinada i que, enterrada, ressucitarà més jove i més forta. La constant inconstància catalana és també la inconstància constant. Tot l'ure del saginer vetllat per la guàrdia mora no impedeix que els catalans sapiguem veure la mà tremolosa sota els oripells, la mà captaire que ha segellat la sort de la terra dels Tristes destins. La mà de l'assassi que ens ha donat la seguretat de què ja mai més no oblidarem que hem de venjar totes les víctimes que es compendien en el nom de Lluís Companys, per Catalunya.

Els trets que obriren les portes de l'immortalitat a Lluís Companys escrigueren amb sang la promesa de l'alliberació de Catalunya. Ja tenim el diploma de la categoria històrica. No n'hi havia prou amb l'hecatombe dels herois que deixaren arreu, l'empremta de les quatre barres de sang del nostre escut. Potser les ditades de Guifré el Pi-lós estaven deslliures pel temps. Ara no hi ha dubtes. La Catalunya autèntica ha repintat els seus blasons amb roentor i ardència. La sang del President ha xopat l'essent viu de la nostra terra.

Un dia afusellaren a Martí, i Cuba és lliure. Un altre dia afusellaren a Rizal, i Filipines és lliure. Ara afusellaren a Companys. Catalunya serà lliure.

Que es preparin ja a enviar corones pel Monument del Màrtir. S'aixecarà al cim de l'esplanada de Monjuïc, quan les casernes estaran ensorrades i les ergastules convertides en Muscu de les iniquitats estrangeres.

I quan els viatgers s'acostin al port de Barcelona, la primera fita que veuran serà la imatge gloriosa de la figura de Lluís Companys, símbol de la llibertat de Catalunya.